

en ganske anden Opfattelse —, det ærede Medlem er meget stærkt imod, at man melder sig til en kirkelig Liste og begærer Valgret, det maa man ikke, det er endogsaa noget, som kan føre i Retning af Skinhellighed, det mener i hvert Tilfælde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Men Udmeldelse, det er altsaa aabenbart ogsaa noget, der maa betegnes som meget uheldigt.

Jeg forstaar imidlertid ikke, hvordan man overhovedet skulde handle paa anden Maade, hvis den Adskillelse skulde indtræde, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg haaber maa finde Sted snarest. Man maa dog saa henstille til de enkelte Medlemmer, om de vil være med eller ikke. Det er ganske umuligt paa andre Maader at tage Beslutning om dette Forhold. Jeg kan ikke indse, at der er noget som helst mærkeligt i den nævnte Fremgangsmaade. Navnlig kan jeg ikke se, at det er Vidnesbyrd om, at det nævnte Udvalg ikke havde Sans for kirkelig Frihed. Jeg vil netop mene, det var et stærkt Udslag af Forstaaelsen for kirkelig Frihed, og jeg vil ogsaa fastholde, at det Standpunkt, jeg indtager overfor disse kirkelige Lovforslags Bestemmelser om kirkelig Aktivitet, vidner adskilligt mere om kirkelig Forstaaelse og kirkelig Friheds-Forstaaelse end det Standpunkt, som indtages af det ærede Medlem Hr. Povlsen.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa Bemærkninger om Forholdene i København og erklærede, at efter Loven vilde det være umuligt at faa grundtvigske Præster her. Man kan kun sige, at det hænger sammen med det Standpunkt, det ærede Medlem indtager til de kirkelige Valglistes. Men hvorfor ikke netop benytte disse Valglistes og opfordre Menighedsmedlemmerne til at melde sig? Naar man stærkt har virket for at forhindre Brugen af Valglistes, kan man dog ikke bagefter komme og klage over, at de ikke omfatter de Medlemmer, man kunde ønske havde været med. I hvert Tilfælde vil jeg mene, at det er fuldstændig retfærdigt og rigtigt, at København faar de Præster, som de Mennesker, der har meldt sig til Valglistes, ønsker. Og saa er der jo desuden efter vor Frihedslovgivning, som det ærede Medlem ligesom jeg sætter saa højt, fuldstændig fri Mulighed for, at der kan komme lige saa mange grundtvigianske Præster i København, som man maatte ønske. Man kan jo danne Valgmenigheder i saa udstrakt Grad, man ønsker, hvis det viser sig rigtigt, som det ærede Medlem siger — men hvad jeg tvivler om —, at det vil være umuligt ved Menigheds-

raadene at faa grundtvigske Præster ansat ved Sognekirkerne i København.

Jeg vil slutte med atter at advare imod, at man ved Debatten i Udvalget optager Spørgsmaalet om Præsteløftet, jeg tror ikke, det vil fremme det Maal, vi dog alle haaber at naa: Foreningen paa kirkeligt Omraade mellem Sønderjylland og det gamle Danmark; jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at der i det kirkelige Udvalg ikke i mindste Maade fra sønderjydske Side fremkom Begæring om, at man skulde slippe Præsteløftet.

Første Næstformand (K. M. Klausen):
Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes Onsdag den 1. Marts Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færøerne.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ophævelse af midlertidig Lov Nr. 259 af 18. Maj 1917 om Raadighed over Forsikringssummer for danske Skibe.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Oplysningspligt for visse Forsikringselskaber.

4) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Menighedsraad.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne.

6) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Adgang til Præstembeder i Folkekirken.

7) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Valg af Biskopper.

8) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af to nye Bispeembeder.

9) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele.